

В. М. Ханко

Ваулін Петро Кузьмич

ВАУЛІН Петро Кузьмич (Ваулин Пётр Кузьмич; 1870, Урал, Росія – 1960) – російський кераміст-технолог. Навч. у Красноуфим. с.-г. тех. школі (1888–90). Працював і завідував Абрамцев. керам. майстернею С. Мамонтова під Москвою (1890–1903). У 1903–06 викладав у Миргород. худож.-пром. школі, де 1903–05 за ескізами [В. Кричевського](#) разом з учнями створив майолікові декор. прикраси для оздоблення екстер'єру та інтер'єрів будинку Полтав. губ. земства. У м-ку Опішня (нині смт Зіньків. р-ну Полтав. обл.) відновив роботу керам. майстерні і створив 1-й музей місц. гончар. виробів. 1906 заснував 3-д худож. кераміки у Кікерино (пobl. С.-Петербурга). Від 1918 – на Петрогр. фарфор. заводі. У виробках застосовував ефекти відновлюв. полив, емалей і люстр. Автор дослідж. «Как получают радужные металлические люстры» // «Керам. обозрение», 1904, № 14; «Художественно-керамическая промышленность в России» // «Искусство: Живопись, графика, художественная печать» (К., 1912, № 9–10).

Бібліографічний опис:

Ваулін Петро Кузьмич / В. М. Ханко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-32499>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).